

LENINA KAROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPS
1950. GADA 29. MARTĀ
Nr. 101 (5795)
25.
AUGUSTS
CETURTDIENA
1988. GADS
Maksa 3 kap.

Linu druvas gaida talciniekus

Ar rajona izpildkomitejas rīkojumu noteikts, cik linu pilsētniekiem jānovāc rajona saimniecībās. Kāda ir talcinieku reālā palīdzība?

	Plāns (ha)	Izpilde (ha)	Itdz. 23. augustam
Leņina kolhozs			
Preiļu 24. CRBP	5	—	2
Preiļu pilsētas izpildkomiteja	3	—	—
Preiļu SCO	10	—	2,5
Dzeržinska kolhozs			
Apvienība «Ražība»	7	—	85
Centrālā rajona slimnīca «Dubna»	5	—	—
Līvānu koksnes konstrukciju rūpnīca			
Līvānu PMK	15	—	—
Līvānu PMK	10	—	1,25
Suvorova kolhozs			
Patērētāju biedrību savienība	10	—	1,57
Rajona izpildkomiteja	3	—	—
Krājķase	1	—	0,78
Valsts banka	1	—	—
Apdrošināšanas inspekcija	1	—	—
Elektrotīklu rajons	2	—	—
Statistika nodaļa	3	—	—
Iekšlietu daļa	5	—	—
Kinodirekcija	—	—	0,36
Raiņa kolhozs			
«Lauktechnika»	10	—	10

Trikotāžas fabrika	10	10
«Nākotne»		
Linsēklu stacija	—	0,5
Līvānu pilsētas izpildkomiteja	2	0,4
Gāzes saimniecība (Līvāni)	2	0,4
Līvānu elektrotīklu iecirknis	2	—
Būvmateriālu un konstrukciju kombināts	21	—
«Dzintars»		
Preiļu 21. PMK	5	3,5
Līvānu patērētāju biedrība	5	—
Linsēklu stacija	—	0,5
Stikla fabrika	10	6,5
Kirova kolhozs		
Sakaru mezgls	8	2,4
Gāzes saimniecība (Preiļi)	2	—
Rajona agrārūnniecības apvienība	2	—
Veterinārā slimnīca	1	1,5
Veterinārā laboratorija	1	—
M. Gorkija kolhozs		
Dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienība	8	—
Partijas rajona komiteja	3	0,5
Līvānu spec. PMK	1	0,5
Projektēšanas un mājbuves tresta autotransporta uzņēmums	5	0,5
«Sīlukalns»		
Sadzīves pakalpojumu kombināts	8	—

Preiļu sadzīves pakalpojumu namā par sieviešu vīrsdrēbju piegriezēju ilgus gadus strādā Paulina Vucāne. Šogad pirmajā pusgadā viņa atzīta par sociālistiskās sacensības uzvarētāju, sešu mēnešu plānu izpildījusi par 110 procentiem.

ATELA Paulina Vucāne.

J. ZANDES foto

Šai pārskatu un vēlēšanu kampaņai raksturīgs tas, ka tā notiks visās cehu partijas organizācijās un partijas pirmorganizācijās. 1986. un 1987. gadā pārskatu un vēlēšanu sapulces notika tikai skaitliski mazajās cehu organizācijās un partijas pirmorganizācijās (kuru sastāvā ir ne vairāk kā 15 komunisti), kā arī visās partijas grupās. Partijas komitejas un biroji ik gadus sniedza pārskatus, taču vēlēšanas atbilstoši PSKP Statūtiem nenotika.

Kādi uzdevumi izvirzīti šī gada pārskatu un vēlēšanu posmā?

PSKP CK jūlija Plēnuma lēmumā «Par pārskatiem un vēlēšanām partijas organizācijās» precīzi formulēta praktiska rīcības programma, uzsvērts, ka pārskati un vēlēšanas ir svarīgs posms konferences nostādņu praktiskā realizācijā, proti — pārkārtošanās padziļināšanā, politiskās sistēmas reformas īstenošanā, sabiedriskās un partijas dzīves tālākā demokrātizācijā.

Pārskatu un vēlēšanu sapulcēs jārisina atklāta saruna par partijas organizācijas vietu un lomu kolektīva ekonomiskās un sociālās attīstības problēmu un audzināšanas uzdevumu risināšanā. Tīkai konkrēts darbs rāda, kāda ir katra komunistu reālā līdzdalība pārbūves procesā. Tikai rūpīgi un pārdomāti sagatavotot sapulci, var nodrošināt tālā domu atklātu aomainu, visu klātesošo aktīvu līdzdalību darba rezultātu apspriešanā, nodrošināt maksimālu lietišķumu, kritiku un paškritiku. Katram komunistam jāpazīnās pārmaiņu nepieciešamība, un šai domai ir jāzskan sapulcēs. Jo to uzdevums ir visiem spēkiem aktivizēt komunistus viņu darbā, paaugstināt partijas organizāciju lomu un atbildību, pamatojoties uz politiskās vadības metodēm.

Komunistiem ne tikai jāanalizē sava darba rezultāti un jānosaka turpmākjie uzdevumi, bet arī jāinteresēti jāapsorīez ražošanas svarīgākās problēmas, pievēršot uzmanību tiem uzdevumiem, kuri jārisina nekavējoties. Nedrīkst apiet asos stūrus, vainīgi nav jā-

meklē cītur, bet gan jāanalizē pašiem savas kļūdas.

Ikvienā kolektīvā šodien jārada tāda atmosfēra, kura audzinātu cilvēkus drosmi, neiecietību pret rutīnu, tieksmi uzņemties lielāku atbildību, strādāt ar maksimālu atdevi. Sapulcēs jāautājumi jāizvirza tieši un atklāti: kāda ir komunistu nostāja, kāds ir viņu ieguldījums pārbūves procesā, kā konkrēti viņš to sekmē, ko dod savam darba kolektīvam?

Ja sapulču apmeklētība. Tātad nepieciešams rūpīgāk veikt organizatorisko darbu uz vietām, sekot, lai komunisti bez ierunām pakļautos partijas disciplīnai un ievērotu PSKP Statūtu prasības.

Otrs uzdevums — paaugstināt komunistu aktivitāti debatēs. Pagājušajā gadā pārskatu un vēlēšanu sapulcēs partijas pirmorganizācijās no visiem klātesošajiem debatēs piedalījās 70 procenti, cehu partijas organizāci-

tieši izstrādājot pārskata ziņojumus. Pagājušajā gadā vairākās partijas organizācijās pārskatu un vēlēšanu sapulces noritēja bez vajadzīgās ievirzes un prasīguma, netika kritiski novērtēti sasniegtais.

Ražošanas apspriežu līmenī sapulces notika «Agroķīmijas» un «Lauktechnikas» rajona apvienību, Rudzātu padomju saimniecības, kolhoza «Nākotne» un vairākās citās partijas pirmorganizācijās. Taisnīgu kritiku

ba stila un metožu analīzi, par vēlēšanu orgāna locekļu darba vērtēšanu. Galvenais — izvairīties no iepriekšējo gadu kļūdām un neveiksmēm.

Pārskatu un vēlēšanu kampaņas uzdevums, kā teikts PSKP CK lēmumā, ir maksimāli veicināt partijas iekšējās dzīves tālāku demokratizāciju. Vadoties pēc Vissavienības konferences nostādņēm, partijas komiteju un biroju sekretāru un locekļu vēlēšanās jānodrošina kandidātu plaša apspriešana un aizklāta balsošana, kā arī jārada iespēja ierakstīt vēlēšanu biļetenos vairāk kandidātu, kaut arī to skaits pārsniegtu mandātu skaitu.

Ja vēlēšanās izvirzītas 2—3 kandidatūras, katrs komunistu var izteikt savu viedokli un balsot par to biedru, kurš viņaprāt ir visautoritatīvākais.

Principiāli svarīgi ir tas, ka partijas organizācijas tagad var ieteikt savas kandidatūras izvirzīšanai augstākstāvošos partijas orgānos. Partijas konferences priekšvakarā pārskatu un vēlēšanu sapulcēs nepieciešams izmantot šīs partijas pirmorganizāciju tiesības un izvirzīt ievēlēšanai partijas rajona komitejā pašus labākos, kompetentākos un savu darbu zinošus komunistus.

Viens no svarīgākajiem uzdevumiem ir arī rūpīgi izskatīt visus sapulcēs izteiktos priekšlikumus un kritiskās piezīmes, sastādīt darba plānu to realizēšanai. Nepieciešams palielināt amatpersonu atbildību par šī plāna izpildi un informēt komunistus par to, kā tiek realizēti viņu priekšlikumi. Jābūt operatīviem, risinot jautājumus, kuri radušies pārskatu un vēlēšanu kampaņas gaitā. Obligāti jānodrošina komunistiem, kuri izteica lietišķus priekšlikumus.

Pārskatu un vēlēšanu sapulcēm jānorit atklātības atmosfērā. Jāgadā, lai cilvēki vienmēr būtu informēti par pieņemtajiem lēmumiem, par ievēlēto partijas orgānu sastāvu, par komunistu kritisko norādījumu izpildi.

V. NAGLINSKA.

Latvijas KP rajona komitejas organizatoriskā darba nodaļas vadītāja

Pārskati un vēlēšanas partijas pirmorganizācijās

Partijas rajona organizācijas dzīve sacies atbildīgs posms — kārtēja pārskatu un vēlēšanu kampaņa, kura notiek saskaņā ar PSKP Statūtiem un partijas XIX Vissavienības konferences lēmumiem. Tā sākas ar sapulcēm partijas grupās. Septembrī un oktobrī pārskatu un vēlēšanu sapulces notiks cehu partijas organizācijās un visās partijas pirmorganizācijās. Kampaņu noslēgs partijas rajona organizācijas XXII konference novembrī.

Darba rezultātu vērtēšanas kritēriji ir zināmi: vārdu un darbu vienotība, prasīgums pret sevi un biedriem, rūpes par visa kolektīva darba uzlabošanu. No partijas biedriem taču ņem paraugu pārējie.

Pārskatu un vēlēšanu partijas sapulcēs jāatspoguļo, kuri no pasākumiem bijuši visrezultatīvākie, no kā vajadzētu atteikties, kādi uzdevumi vēlami turpmāk. Partijas vadība taču ir māksla saskatīt, tieši kuram iecirknim konkrētajā periodā pievērsama vislielākā uzmanība, kad partijas organizācijas ietekme un partijas darba metožu un formu maksimāla pielietošana ir visvairāk nepieciešama.

Kā jau minēju, mūsu rajonā pārskatu un vēlēšanu kampaņa sākusies ar sapulcēm partijas grupās. Ko ieteicams ņemt vērā? Kādas ir iepriekšējo gadu kļūdas, kas jāpelautes, organizējot šīs sapulces?

Pagājušajā gadā atsevišķās partijas grupās un cehu partijas organizācijās neapmierinā-

jās — 93 procenti, bet partijas grupās — 66 procenti komunistu. Tomēr dažviet, piemēram — «Lauktechnikas» rajona apvienības 1019. autotransporta uzņēmuma partijas grupas sapulcē, savas domas izteica tikai 15 procenti no klātesošajiem komunistiem. Pasivitāte bija vērojama arī citās partijas grupās.

Komunistu aktivitāte palielināsies, ja partijas komiteju, biroju sekretāri un partijas grupu darba organizatori pārskata ziņojumos konkrēti analizēs partijas pirmorganizāciju lomu ekonomiskā un sociālā procesa vadīšanā savos kolektīvos, pārējā uz ekonomiskajām vadības formām, jaunu saimniekošanas principu apgūšanā, demokrātizācijas un atklātības attīstīšanā. Nedrīkst aizmirst arī organizatorisko un idejiskās audzināšanas darbu, sabiedrisko organizāciju vadību, darba un partijas disciplīnas nostiprināšanas jautājumus.

Iepriekšējo gadu pieredze rāda, ka nopietnas kļūdas pieļauj-

Latvijas KP CK pārstāvis izteica Līvānu EMBK partijas komitejas bijušajam sekretāram V. Borovskim. Proti — partijas komitejas pārskats par pārbūves procesa vadīšanu bija sagatavots vienpersoniski, tas nesniedza partijas komitejas locekļu darba novērtējumu. Tāpēc komunistu runas izvērtās par pašatskaitēm, sarunām par neatrisinātajiem jautājumiem kombināta saimnieciskajā darbībā un sociālajā attīstībā. Partijas komitejas loma tā arī netika atklāta.

Pārskata ziņojums ir jāizstrādā kolektīvi, ar visu biroja un partijas komitejas locekļu kolektīviem spēkiem. Tādēļ nepieciešams līdz pārskatu un vēlēšanu kampaņas sākumam iepazīstināt komunistus ar pārskata ziņojuma tēzēm. Tas ir pilnīgi reāli, vajag tikai parādīt lielāku iniciatīvu. Var arī izdarīt komunistu anketēšanu. Tādējādi jautājumu apspriešana neaprobežosies tikai ar vienkāršu vispārējā stāvokļa apskatu, bet gan izvērtīsies par partijas dar-

Šodien — rajona skolotāju konference

Sekmīgu diskusiju!

Šodien rajona skolotāju pulcējās uz tradicionālo skolotāju konferenci. Šogad tā ir iecerēta citādi nekā citiem gadiem. Vispirms skolotāju pulcēsies pa diskusiju grupām. Tās veidotas pēc mācību priekšmetu sistēmas. Diskusiju grupas vadīs atbildīgi rajona tautas izglītības nodaļas darbinieki, pieredzējuši skolotāji. Piedalīsies un ar ziņojumiem uzstāsies rajona partijas un padomju darbinieki. Skolotājiem būs iespēja paklausīties jaunākās atziņas priekšmeta mācīšanā, kuras gūtas kvalifikācijas celšanas kursos, izteikt savas domas par republikas tautas izglītības pārveidošanas galvenajiem virzieniem.

Ipašas cerības vietējo diskusiju grupā, kurā pulcēsies bāzes uzņēmumu vadītāji kopā ar skolu direktoriem un pirmsskolas mācību iestāžu vadītājiem. Saruna notiks tautas izglītības nodaļas zālē, tajā piedalīsies partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs.

Plenārsēdē pedagogu saimē tiks uzņemti ap 30 jauno speciālistu, kuri galvenokārt ir mūsu pašu rajona skolu absolventi, apsveiks skolotājus, kuri pedagogiskās augstskolas beigusi neklātānē. Atsevišķi skolotāji saņems apbalvojumus. Plenārsēdē uzstāsies diskusiju grupu pārstāvji, kuri apkopos domas par diskusiju grupā dzirdēto, izvirzītās problēmas turpmākā darba uzlabošanai. Zāle būs brīvais mikrofons, nedaudz te varēs izteikt savas domas un priekšlikumus.

Jaunums būs arī tas, ka šogad konferencē vēlēsim tautas izglītības nodaļas sabiedrisko darbinieku, kurā ievēlēs pārstāvjus no šefības uzņēmumiem, sabiedriskajām organizācijām, no bērnu veģētiķu, pedagogu, arī skolu audzēkņu vidus.

M. VITOLA

APKART Sutru skolai dālijas zied uz nebedu. Arī kabinetos, gaitenēs — visur košais zaļums priecē acis. Un direktors saka: «...Reizrēķinu bērniem ir daudz vieglāk iemācīt nekā skaistumu».

Jā gan, tieši tā viņš teica — vīrieša cilvēks, fizikultūras skolotājs, Sutru astoņgadīgās skolas direktors Māris Grigalis. Un pēc brīža piemētināja, ka ne mazāk svarīgi ir savus skolēnus mācīt darbam.

Lai nu kā, bet darba lauku skolā, tās pagalmā un apkārtnē allaž pietiek. Un tāpēc labi vien esot, ka tajās divās stundās, ko agrāk skolēni pavadīja kolhoza mehāniskās darbnīcās, slaukot vai citādi sevi «profesionāli orientējot», tagad viņi var uzskatīt paši savu skolu, dārzu, ravēt puķu dobes vai kārtot malķu.

Taisni brīnams, bet izrādās, ka vajag krietnu brīdi, lai rāmi aprunātos un redzēto pārspriežot, apstāigātu šķietami nelielās skolas saimniecību. Un tad jau nu top skaidrs, ka kārtību un skaistumu ap sevi kopjot, ir ko pastrādāt un ir ko saudzēt gan lielajiem, gan mazajiem skolas kolektīva locekļiem.

Ipatnēji un jauki ir tad lauku skolā, kur taciņa cauri puķēm un apstādījumu krūmiem ved uz nelielu siltumnīcu, kur pašu kopgaldam briest gurķi un sarkst tomāti, kur skolas dārzā var jauki spēlēt paslēpes, bet tepat aiz pagriba — birstalā — itin vienkārši salasīt bekas. Pie tam — lai kā skatītos, nekādu žogu vai teritorijas iezīmēšanu nemanīju, tikai kokus, puķes. Un tā nu pagalmā vienpus skolai izved uz asfaltētā Preiļu — Līvānu ceļa, otrpus skolai — nemanot pāriet saimniecības laukos, mazdārziņos.

Tieši tāpēc, kad direktors norādīja uz savu «āra kabinetu» — kārtīgi applautu, zaļojošu plāvu ar vairākām sametinātu stieņu konstrukcijām (tās, kā vēlāk izrādījās, veic futbola vārtu u. c. nepieciešamās funkcijas), es tajā uzreiz nesaskatīju stadionu, sporta laukumu. Uz to direktors bilda: «Ja es bū-

tu fizikultūras skolotājs vien, varbūt pa šiem gadiem ar lāpstu vien būtu noracis, iekārtojies... Bet tagad — eh, ko tur! Nav jau no kā prasīt, nevienam nav līdzekļu. Godīgi sakot, atliek cerēt tikai uz kolhozu. Varbūt izpalīdzēs. Kā daudzreiz līdz šim...»

Jāteic, M. Grigalis pieder

cilvēkam zilā, ar krāsām nošķakstītā virsvalkā, kas viņu vērtā līdzīgu ne īsti apkopējam, ne — māksliniekam. Taču šis cilvēks, ko domājat, spēlēt man roku un aicina uz savu — direktora kabinetu. Tā, lūki!

Vēlāk, savu skolu ne bez lepnuma izrādot, viņš pavīsam ikdienišķi un pašsaprot-

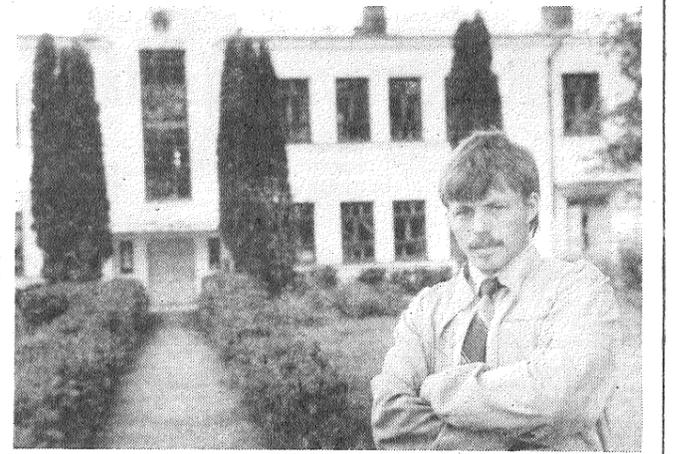
balsts, un to viņš neslēpj. Arī todien visi bija skolā — kaut ko skrūvēja, laboja, kārtoja un sodījās, ja nebija vajadzīgā «izmēra» spuldziņu.

Nu redz, es te par spuldzītēm, krāsām un remontu. tā vietā, lai runātu par cilvēku. Taču tieši ar to — ar remontu, asfaltētiem ceļiem, puķēm un siltumnīcu

Cienot un mācoties skaistumu

● ATTELĀ: Sutru astoņgadīgās skolas direktors M. Grigalis.

J. SILICKA foto

pie tiem laimīgajiem direktoriem, kuri var teikt: «Lieliski saprotamies ar kolhoza vadību. Mūs vienmēr atbalsta, izpalīdz...». Arī tik prozaiskā lietā kā skolas remonts. Nezinu, vai ir vēl kāds jēdziens, kas visiem direktoriem, par to padomājot vien, jau uzdzēn ja ne drebūli, tad sliktu omu gan. Jo diemžēl tā mūsu sabiedrībā iegājies, ka tieši direktors būš tas, kurš skries, sarunās, meklēs un dažreiz arī dabūs remontam nepieciešamo, stāvēs pie atvērtām un aizvērtām durvīm, lai 1. septembrī skolā būtu, ja ne gluži kā jauna, tad vismaz sakopta, izkrāsota.

Nē, tā nav novirzīšanās no tēmas. Tā bija pati galvenā tēma, kas pat nemanot vijās cauri mūsu sarunai un iesākās brīdī, kad, skolā iegājuši, es vaicāju pēc direktora kādam steldzīgam, darbīgam

mi bilst: «Jūnijā nokrāsēju kāpnes, tad — sporta zāli...». Pats, protams, un ar grīdas krāsu izpalīdzējis kolhozs. Atkal kolhozs. Tā patiesām ir neatsverama palīdzība. Sevišķi, ja mazai skolai naudas maciņš tāds plašs, un tāds tas arī būs, jo puse no atvēlētajiem līdzekļiem aiziet malkas iegādei. Par atlikušo jāiegādājas viss, kas vajadzīgs mācībām, atpūtai, sportam, uzskaitel...

Un tomēr, iespējams, ka skolā daudz kā trūkst, toties tā ir ļoti omulīga. Neredz tradicionālās zilās un zaļās ar eļļas krāsu nokrāsotās sienas. Te viss ir tikai gaišos toņos — gan abas zāles, gan gaiteni un kabinetus. Un vēl. Domāju, neklūdīšos teikdama, ka nekur nemanīju mazas kaitinošas neizdarības. Kā jau kolektīvā, kur «mazā puse» — veseli pieci pedagogi ir vīrieši. Tas direktoram ir

pirms pusotra gada lielo sakopšanu uzsāka jaunais direktors.

Nebija un nav viegli arī tagad — skolā, kur ne tikai puķu, bet pat aizkaru lāgā nebija. Mēbeļu trūkums vēl aizvien jūtams. Kā jau skolā, kura bijusi paredzēta gan izformēšanai, gan ciet slēgšanai, bet tad atkal «apzēlota». Nebija arī saliedēta, pastāvīga kolektīva. Lielākā daļa pedagogu — stundu «iebraucēji» no Līvāniem, Rožupes, Preiļiem.

Tagad? Tagad direktors saka: «Spēcīgs, labs kolektīvs. Ir vairākas vietējās skolotāju ģimenes. Ir labvēlīga, savstarpēji saprotoša atmosfēra.»

Ir dienišķais darbs un rūpes par skaistumu. Jo kur gan cītur to mācīties, ja ne skolā?

S. JOKSTE

Joakims Ivanovs ir Lielā Tēvijas kara dalībnieks, PSKP biedrs no 1946. gada. Viņš dzīvo Preiļos, un, kad karā gūtais ievainojums liek sevi manīt, in valdīs griežas pēc palīdzības pie rajona centrālās slimnīcas mediklem. Bijušais partizānu vienības izlūks arī šodien saglabājis spēju ne tikai skatīties, bet arī redzēt, analizēt. Būdam godprātīgs cilvēks un komunistis, J. Ivanovs nespēj samierināties ar trūkumiem, kuri sadzīvī tik bieži mūs sarūgtina. Un visvairāk sarūgtina tad, ja ijasaskaras tik svarīgā nozarē, kāda ir veselības aizsardzība.

— Sirds sāp, redzot no krāna plīšu ūdeni, mitruma izraibnātas sienas, ar zāli un pat kociņiem apaugušu jumtu, ar linoļu pavirši piesegtās grambas kirurgiskās nodaļas koridoros. Skumji, ka tas viss vērojams tieši rajona galvenajā medicīniskajā iestādē, — uztraucās Joakims Ivanovs, ieradies pie mums redakcijā.

Kā mēdz teikt, uz karstām pēdām devos pie centrālās rajona slimnīcas galvenā ārsta I. DESKO.

— Noliegt to, kas acīm redzams, būtu veltīgi: centrālās rajona slimnīcas bāze tiešām ir galīgi panīkusī. Negribu vainot savus priekšgājējus (galvenā ārsta amatā esmu vēl nesen), jo tam, manuprāt, nav nekādas jēgas. Šodien jādomā, kā situāciju uzlabot.

Jautājumu par centrālās rajona slimnīcas telpu kapitālo remontu apsprieda šī gada februārī partijas rajona komitejas biroja izbraukuma sēdē. Aptuveni tajā pašā laikā remontu un celtniecības pārvalde uzsāka kirurgijas nodaļas remontu. Remontdarbiem iztērēti aptuveni 16 tūkstoši rubļu. Diemžēl reālā atdeve ir niecīga, remonts nav devis vajadzīgo efektu. Iespējams, ka dažviet nepietiekami

tūkstošus rubļu. Aglonas slimnīcu šajā ziņā «glābj» sovhozs, Līvānu slimnīcu — vietējā PMK. Daudz vairāk varētu palīdzēt šefi. Līvānos mums palīdzēt neatsakās, turpretim Preiļu uzņēmumi un organizācijas ir visai pasīvi. Izņēmums vienīgi siera rūpnīca.

palīdzēt šajā lietā mums solīja SCO.

Jāsaka atklāti: situācija ir neapskauzama. Vai tas ir normāli, ka galvenajam ārstam dienu un nakti jālauza galva, risinot problēmas, kurām nav ne mazākā sakara ar viņa profesiju. Vai tiešām šīs problēmas uztrauc

Rodas jautājums: kā nodzīvot līdz tam laikam vecajās telpās? Stāvokli vēl vairāk pasliktina arī tas, ka tik nepieciešamā deficitā santehniskā iekārta nekur nav pat pasūtīta. (Bet to vajadzēja izdarīt jau līdz 1987. gada 1. oktobrim.) Tagad tā jāmeklē gan pa tiešiem, gan pa aplinkus ceļiem. Tas arī tiek darīts: sastādīts avārijas akts, deputātu grupa griezusies Valsts sagādes komitejā ar lūgumu iedalīt materiālus.

Dažos vārdos par līdzekļiem. Daudziem, un pirmām kārtām pašiem medikiem, šķiet, ka remontdarbiem atvēlētie 50 tūkstoši rubļu gadā ir nepietiekama summa, turklāt — ja tā būtu lielāka, tad remontu un celtniecības pārvalde šos līdzekļus neapgūtu. Patiesībā tas nav atkarīgs no remontu un celtniecības pārvaldes. Arī atvēlēta summa nav «no zila gaisa grābta». Limitu sadalī nosaka stingra kārtība — vēra tiek nemiti arī amortizācijas atskaitījumi no pamatfondiem. Atkarībā no tā, cik lieli ir šie atskaitījumi, iedala arī materiālus, iekārtas u. tml. Jā, kopējā summa varētu būt lielāka, taču — tikai ar vienu noteikumu: centrālajai rajona slimnīcai pašai jā-sagādā materiāli un saskaņā ar aktu jānodod remontu un celtniecības pārvaldei.

● Esam uzklauzījuši divu vadītāju viedokļus. Atliek vienīgi cerēt, ka solījums tikt galā ar neatliekamajiem darbiem līdz pirmajam salam tiešām tiks izpildīts.

I. KOROLOVA

Lasītāja ierosināts temats

Kas „izārstēs” slimnīcu?

rūpīgi strādājusi remontu un celtniecības organizācija. Tomēr uzskatu, ka nav nekādas jēgas aizdarīt caurumus pagalam satrunējušā ēkā.

Ļoti bēdīgā stāvoklī ir santehniskās ierīces. Viena pēc otras plīst caurules, kuras kādreiz, vēl slimnīcas celtniecības laikos, tikušas «paslēptas» sienās, bojāejas krāni, ventīļi, radiatori. Ik gadus remontdarbiem mums iedala 50 tūkstošus rubļu (visām rajona medicīniskajām iestādēm kopumā). Pagājušajā gadā rajona izpildkomiteja pieņēma lēmumu palielināt šo summu līdz 80 tūkstošiem rubļu. Diemžēl tas tā arī palika tikai labo nodomu līmenī, jo remontu un celtniecības pārvalde nespēj tikt galā ar tādiem darba apjomiem. Vēl vairāk: pagājušajā gadā šī organizācija nevarēja apgūt pat 50

Tagad par to, kas mūs gaida nākotnē. Ja izdosies sameklēt santehnisko iekārtu (loti ceram, ka mums palīdzēs rajona izpildkomiteja), kirurgiskās, dzemdību un ģinekoloģiskās nodaļas remontu veiksim nekavējoties. Kā nākamajiem kārtā malkas šķūnim un dārzu glabātuvei. Nākamgad līdzekļus sadalīsim šādi: 25 tūkstošus rubļu — parāžu būvei Līvānos, 15 tūkstošus — Preiļu poliklīnikas remontam, 10 tūkstošus — ēdināšanas bloka celtniecībai Preiļos. Bez tam Līvānu pilsētas Tautas deputātu padome sesijā pieņēmusi lēmumu lūgt rajona izpildkomiteju ik gadus iekļaut Līvānu PMK plānā 15 tūkstošus rubļu vietējo mediku vajadzībām. Tas krietni papildinātu minētos 50 tūkstošus.

Kas attiecas uz sazaļojošu jumtu, varu teikt vienīgi to, ka

tikai un vienīgi galveno ārstu? Lai to noskaidrotu, devos pie rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieka J. DESAINA. — Piekritu, mūsu slimnīca nopietni «jāārstē». Iepriekš paredzot situāciju, dokumentāciju centrālās rajona slimnīcas kapitālajam remontam izstrādāja jau 1982. gadā. Diemžēl lece-res praktiska realizācija aizkavējās, jo nebija organizācijas, kas uzņemtos šos darbus veikt.

Atlika vienīgi cerēt, ka līdz tam laikam, kad nodos ekspluatācijā piebūvi, kaut kā iztiksim. Un būtu iztikusi, ja šo piebūvi sāktu būvēt 1984. gadā, kā tas bija plānots. Taču arī šeit radās šķērslis — trūka limitu. Tāpēc darbus, kuru kopējoms ir vairāk nekā 1,2 miljoni rubļu, Preiļu SCO uzsāks tikai nākamgad un pabeigs, cerams, pēc pusotra, diviem gadiem.

Pilsonisko pienākumu pildot

Lēdurgas plenēri, kas tagad notiek ik pēc 2 gadiem, ir ienēmuši stabili vietu kultūras dzīvē. Sovasar Lēdurgā strādāja mākslinieki J. Helmutis, N. Zirniņe, M. Dubiņina, V. Pučačova, I. Voržapetova, J. Zīle, M. Kažociņa, V. Svirskis, S. Meškone un V. Eglītis.

Daudzi no viņiem atsaukā uz plenēra saimnieku — kolhoza «Draudzība» — aicinājumu portretēt saimniecības Nopelniem bagātos kolhozniekus. Mākslinieki attēloja arī Lēdurgas ainavas. Mums visiem pazīstamais V. Svirskis radīja gleznas ar dabas noskaņām. Viena no tām ekspresīva, ar negaisa tuvošanos virs Lēdurgas ezera. V. Eglītis daudz darbu uzgleznoja savai 50 gadu jubilejas izstādei Rīgā. S. Meškone radīja gleznas ar arhitektūras objektiem interesantos rakursos un izteiktu dinamiku. J. Helmutis pievērsās glezniecībai.

Es šovasar darbu sāku Līvānos, Dubnas krastos, un turpināju Lēdurgā oforta un akvatinas tehnikās. Radiu grafikas lapas «Lēdurga», «Lēdurgas luterāņu baznīca», «Ligzda», «Dubna».

Mākslinieki ļoti nopietni strādāja, bet dažkārt darbs mijās ar labas filmas noskatīšanos, izbraukumu apkārtnes iepazīšanai, piedalīšanos sētu sakopības skates vērtēšanā, izbraukumu uz Starptautiskā folkloras festivāla «Baltica — 88» koncertu Saulkrastos, koncertu Lēdurgas estrādē un tikšanos ar Lēdurgas iedzīvotājiem.

Patīkamas atmiņas atstājis minūtes, kad, tiekoties ar Lēdurgas ļaudīm, gaidā netrūka svaigu ogu, liepu medus, svaiga lauku piena un kad izskanēja daudz siltu vārdu.

Saruna ar Limbažu rajona laikraksta «Progress» korespondentu un Latvijas PSR radio raidījumu komitejas pārstāvjiem veidoja lietišķa un konkrēta. Mākslinieki stāstīja ne tikai par savu darbu, bet arī par to, kas viņus uztrauc. In runāt par to ir mūsu pilsoniskais pienākums.

Lēdurgas centrs ir viens no lauku ciematiem, kas vēl saglabājis savu sākotnējo, neatkārtotam ainavu. Bet cik ilgi tā būs? Vai veidojot jauno tirdzniecības centru, kā tas iecerāts, netiks izlaucis arhitektoniskais ansamblis?

Mākslinieki satrauca Lēdurgas ezeriņa liktenis. Ezers netīrāts, vēlāk nolāists, izveļojas zivis, pazuduši vēži un gliemeži.

Plenēra dalībnieku acīm nepamanīta nav palikusi arī Lēdurgas pareizticīgo baznīca, kur līdz šim laikam atrodas gāzes noliktava. Vai te, pie šīs ēkas, kur katrs kliegēlītis iemū-

rēts ar skaistuma izjūtu, nebūtu jāved skolas bērni, lai viņi skatītos un apgūtu mākslas vērtības? Bet dzelzntieplēm apjotā ēka tagad pamudina uz postīšanu.

Viedoklis

● Latvijas PSR Mākslinieku savienības plenērs «Lēdurga — 88» sasaukā ar Līvānu koksnes konstrukciju rūpnīcā rīkoto radošo nometni «Līvāni-88». ● Kas sār māksliniekiem? ● Vēlreiz par ekoloģisko situāciju Līvānos.

Lielu uzmanību veltījām lauku sētu kultūrai. Apbrīnojami iespaidu atstāja istas lauku mājas, kas apvītas ar vectēvu stādītiem ozoliem, kļavām, liepām un kuras ļaudis saglabājuši līdz šai dienai ar pareizi iekoptu pagalmu, pamatīgu mājas būvi, akmens kūti, baļķu klēti un pirtīti.

Protams, daudz apdālitāks cilvēks jūtas ciematā, kurā mājas atrodas tuvu viena otrai, radot neveiklības sajūtu.

Līvānu mājas gan rūpīgi saņemtas. Bezgala daudz ziedu, labu koku un krūmāju izvietojums, ceļu veidojums un iekopts zaļu paklājs. Tādā apkārtnē «Līvāniete» kļūst ietērpā izskatās labā līmenī. Visi bijām tikai par vienu — jāmaina Līvānu māju arhitektoniskais veidojums, dažādojot un ceļot Līvānu māju nevis ciematā, bet brīvā dabas stūrītī.

Noslēguma izstāde, tikšanās ar iedzīvotājiem. Nopietna, profesionāli augstā līmenī radīta darbu skate. Mākslas darbu pārdošana un ekspozīciju radīšana. Un visu to noslēdza Latvijas filharmonijas ansambļa «Via tertia» uzstāšanās.

Sovasar strādāju divās Latvijas daļās — Latgalē un Vidzemē, bet strādāt bez sāpes par šodienas stāvokli Latvijā nav iespējams. Lielražošana, migrācijas palielināšanās sakarā ar darba spēka pieplūdi no kaimiņrepublikām, vides piesārņošana, par ko asi liecināja bezgala nepatīkamās un asās smakas ielūšana no Baltijas jūras līča ūdeņiem.

Atgriežoties Līvānos, uzzināju, ka atkal tiks celta vēl viena rūpnīca. Tiek solīti dažādi labumi, bet galvenokārt gan no Līvānos jau esošo rūpnīcu un iestāžu līdzekļiem.

Ja cilvēki Latvijas ziemeļrietumu daļā cīnās par dabas aiz-

sargāšanu, tad cerot, ka Latgale kļūs, rūpniecību sāk pastiprināt Latvijas austrumos. Bet visas republikas upes tāk plūst uz Baltijas jūru.

Strādnieku viegli pievilināt ar dzīvokli. Bet vai tad Līvānos pa šiem garajiem gadiem, pastāvot tik daudzām rūpnīcām, cilvēki nav pelnījuši bagātu pusdienu galdu un visas sadzīves ērtības pilsētā?

Labi, ja pēc smagās darba dienas būtu iespēja aiziet pastaigā uz iekoptu Daugavas krastu, nevis lai skatītos uz katastrofāli saraibinātajām, sašķobītajām dažādu izmēru, materiālu un formu būdām, uz applisušām siltumnīcām dārziņu kooperatīvos. Tāds ir stāvoklis Daugavas krastā pie Līvānu muizās klēts. Dažus gadus atpakaļ Līvānu vadība sapņoja par atpūtas zonu kompleksā ar estrādi, pilsētas izstāžu zāli, muzeju un kafetēni, kā arī sporta kompleksu. Līdz šim nekas nav īstenots.

Strādājot rūpniecības zonā, ir grūti atgriezties pilsētā bez saindēšanās sajūtas. Vairbūt Līvānieši pieraduši pie melni dūmojošā milzīgā pilsētas apkures mājas skursteņa? Vai viss tiek filtrēts, kas iziet atmosfērā no mūsu rūpnīcām? Jūtams, ka nē! Apkārtējos kolhoza laukos aug maize un ganās lopī. Un kas zin, uz kuru pusī šodien pūtīs vējš un kur lietus mākonis aiznesīs Līvānu rūpnīcu dūngus?

Jāsakopj tas, kas ir uzbūvēts. Citādi jāsaubās, vai pietiks spēka, arī jauno rūpnīcu ceļot, novest visu līdz galam. Ja runa ir par lielpanelu mājbuves rūpnīcas celtniecību, tad laukiem nav vajadzīgas daudzstāvu betona kastes, jo dzīve jau pierādījusi, ka lauku cilvēks grib dzīvot viendzīvokļa mājā.

Apkārtējos kolhozos un Līvānos trūkst darbaspēka, tāpat Līvānos atkal ieceļo migrējošie ļaudis. Latvijā nespējam izpārdot Līvānu mājas, tās aizplūst kā dārgs materiāls uz kaimiņrepublikām.

Jau sen laiks būvēt kvalitatīvas un dažādu tipu Līvānu mājas. Tad tās nestāvētu lietū un vējā, salā un putenī ne visai izskatīgas ar koka skaidu plāksni apšūtos konteineros rūpnīcās izstāžu laukumā.

Sodien atkal dūmu mākonis, ar dabas spēku palīdzību piesūstis tuvu zemei, pa atvērtajiem logiem un durvīm ar asu tehnisku smaku laužās telpās, radot nelabvēlīgus apstākļus dzīvošanai un darbam.

Domāju, ka šīs problēmas skar ne tikai mākslas pārstāvjus, bet ir sāpīgas daudzām mūsu republikas lauku un pilsētu iedzīvotājiem, un, tās atrisinot, kļūs vieglāk mums visiem.

M. DUBIŅINA,
māksliniece grafikē

Mūsu kultūras vērtības

Atjaunosim „Latgales Māru”

Daudziem mūsu vecākās paaudzes novadniekiem Rēzeknes vārds joprojām saistās ar bronza lietas, starojošas sievietes tēlu pilsētas centrā. Uz pieminekļa piedestāla uzraksts — «Vienoti Latvijai!». Tautā šo pieminekli dēvēja par «Latgales Māru», un tas kļuva par mūsu daudz nacionālā novada savdabīgu simbolu. Par tautas saziedotajiem līdzekļiem pieminekļa tika uzcelts trīsdesmitajos gados.

Pārļapojot mūsu novada vēsturi, redzam, ka kopš XIII gadsimta Latgale tikusi dalīta un pārdalīta, atvienota un pievienota stiprākajiem. 1917. gadā sanākušais Latgales kongress pēc lielnieku ierosmes izlēma Latgales apvienošanu ar pārējiem Latvijas novadiem. Šie tautas centieni tad arī ir pieminekļa pamatideja.

1930. gada 8. jūnijā tika ielikts pieminekļa pamatakmens, bet 1934. gada oktobrī kompetentā žūrijas komisija izvērtēja 26 iesniegtos projektus. Kā eksperti bija pieaicināti tā laika izcilie tēlnieki — Mākslas akadēmijas profesors Rončevskis un Rīgas Brāļu kapu un Brīvības pieminekļa autors Kārlis Zāle. Pirmā godalga tika piešķirta mūsu novadniekam, Mākslas akadēmijas studentam Leonam Tomašickim par projektu, kura devīze bija «Māras zeme». Pieminekli veidoja izcilais latviešu tēlnieks Kārlis Jansons, bet bronza «Latgales Māra» tika atlieta Somijā. Ir liecības, ka skulptūru ļoti atzinīgi vērtējis pasauleslavenais somu tēlnieks V. Altonens. Pieminekļi nenoliedzami bijis viens no skaistākajiem monumentālās tēlniecības darbiem mūsu republikā. Arī pats K. Jansons to atzinis par vienu no saviem lielākajiem darbiem.

PIEMINEKĻA ATJAUNOŠANAS INICIATĪVAS GRUPA

Lodveida zibens veikalā

Darba dienas karstumā Leningradas veikalā «Sports un medības» Nevas prospektā atspīdēja apzibinoša gaismā, atskanēja sprakšķis. Pircēji un pārdevēji sabēga pa stūriem, piespiedās pie sienām, palīda zem letes. Tikai kastele Valentīna Veselova neatstāja kasi un paspēja aizcirst

bākajiem darbiem. Piecdesmitajos gados pieminekļi tika iznīcināti.

Tikšanās reizē ar partijas konferences delegātu, Rakstnieku savienības valdes priekšsēdētāju dzejnieku Jāni Peteru vairāki tūkstoši rēzekniešu vienbalsīgi lēma pieminekli atjaunot. Pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomiteja jau rīcina pieminekļa atjaunošanas jautājumu. Par «Latgales Māras» kā izcila monumentāla mākslas darba atjaunošanu iestājas arī Latvijas PSR Mākslinieku savienība.

Nesen Rēzeknes lietišķās mākslas vidusskolā pulcējās pilsētas un rajona sabiedrības pārstāvji. Tika izveidota iniciatīvas grupa, kuras mērķis ir aktivizēt sabiedrību un veikt praktisku darbu pieminekļa atjaunošanai.

Iniciatīvas grupa aicina jūs, mūsu novadnieki, ziedot līdzekļus Latvijas Kultūras fondā, Dzīvokļu, komunālās saimniecības un sociālās attīstības bankas Rīgas pilsētas norēķinu operāciju pārvaldē, rēķins Nr. 000702902 ar norādi (obligāti) «Pieminekļa «Latgales Māra» atjaunošanai». Tiek pieņemti kolektīvi un individuāli ziedojumi.

Ja jums ir saglabājušies fotoattēli, kuros pieminekļi redzams dažādos rakursos, vai arī kas zināms par pieminekļa detaļu (bronzas gabaliņš, grānīta plāksne vai pamatnes fragments, burts no uzraksta) atrāšanās vietu, lūdzam par to ziņot Rēzeknes novadpētniecības muzejam (Leņina ielā 102, tālrunis 22464).

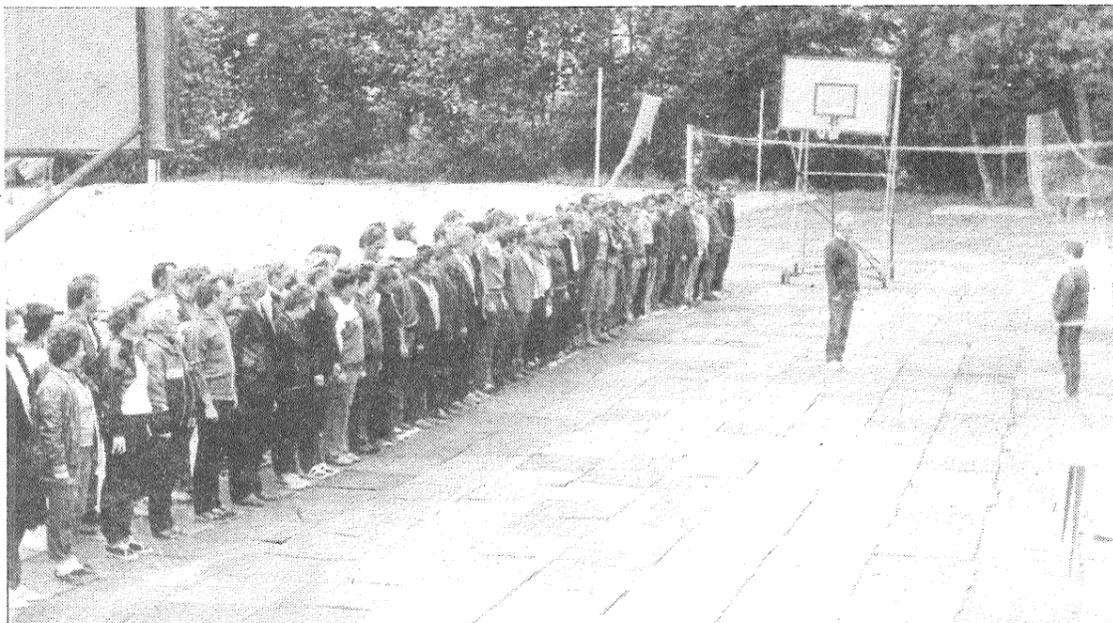
Lai atjaunotais pieminekļis simbolizē mūsu novadā dzīvojošo dažādu tautību cilvēku mīlestību pret savu dzimto puš — Latgali.

(APN)

● Radošās mākslinieku grupas «Lēdurga — 88» pārstāvji kopā ar ansambļa «Via tertia» dalībniekiem. O. DUBIŅINA foto

Možumam un labai veselībai

Rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības kolektīvs apvieno 400 strādājošos. Fizikālās vasaras spartakiādē piedalījās 106. Sacensības notika Vissavienības fizikālās dienas priekšvakarā, un dalībnieki pulcējās bērnu un jaunatnes sporta skolas vasaras bāzē Skudriņos.

Jāsaka uzreiz: tās bija labi organizētas. Patēloties sabiedrisko organizāciju un sporta entuziastu rūpēm, administrācijas ieinteresētībai. Ja sacensības piedalās vadītājs, partijas un komjaunatnes organizāciju sekretāri, arodkomitejas priekšsēdētājs un visi struktūrvienību vadītāji, tad arī strādājošo aktivitāte neizpaliek. Tā bija arī šoreiz. Jau labu brīdi pirms sacensību atklāšanas parādes komunālā dienesta laudis steigza uz Skudriņiem. Gan dalībnieki, gan līdzjutēji. Lai sagatavotos sacensībām un piedalītos pirmajos lielākajos sporta svētkos.

Bija padomāts par to, lai sacensības ritētu raiti. Uzvarētājiem — plašs balvu klāsts. Darbojās bufete, varēja pasēdēt saunā, pamieloties ar šašlikiem. Daudzīe līdzjutēji izteica domu,

ka arī turpmāk jāorganizē līdzīgi sporta un atpūtas sarīkojumi, kuri darba kolektīvu rosina uz veselīgu dzīvesveidu.

Sacensību nolikums bija sastādīts tā, lai tajās varētu piedalīties dažāda vecuma cilvēki. Piemēram, vecākajam sportistam R. Lācim jau septītais gadu desmits, bet sektoros viņš rādīja, ka spēka vēl pulka.

SPORTS

Kā sacensību galvenais tiesnesis šoreiz un arī citos sporta sarīkojumos, es biju patīkami pārsteigts par to, ka Voldemārs Limaniš (patiesi mūsdienīgs vadītājs) līdz šim kūtros cilvēkus pratis organizēt spartakiādei. Starp citu, rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības apvienības fizikālās piedalījās rajona sporta spēļu sacensībās un savā grupā izcīnīja 4. vietu.

Spartakiāde notika 6 sporta veidos. Kopvērtējumā par uzvarētājiem kļuva ražošanas apvienības pārvaldes darbinieki. Otrajā vietā — komunālo uzņēmumu kombināta, trešajā — auto transporta un mehanizācijas iecirkņa komandas. Uzvarētāji pa sporta veidiem: vieglatlētikā — remontu un celtniecības iecirkņa, svaru bumbas celšanā un virves vilkšanā — autotransporta un mehanizācijas iecirkņa, šaušanā — apvienības pārvaldes, basketbola soda metienos — komunālo uzņēmumu kombināta fizikālās.

Individuāli labākos rezultātus vieglatlētikā uzrādīja O. Oļševska, V. Petrova, M. Brūvere, tēvs un dēls Novikovi. Dimitrijs Novikovs ir arī rajona sporta spēļu un citu sacensību aktīvs dalībnieks. Futbola soda sitienu precizākais bija A. Krišuks, basketbola soda metienos uzvarēja V. Kļimenko, šaušanā — V. Petrovs un N. Šukins.

Tā pagāja sportam un veselībai veltīta un labi organizēta atpūtas pēcpusdiēna. Sādi sarīkojumi ir pa spēkam katram kolektīvam. Ko tie ir vērti, pierādīja rajona komunāla dienesta laudis.

A. POŠEIKO,
sacensību galvenais tiesnesis
● **ATTEĻA:** kā allaž sacensības leveda dalībnieku parāde.

Tiem, kas apmeklē bibliotēkas

Izdevniecība «Avots» laidusi klajā E. Zelezņakova darbu «Jānis Rudzutaks — izcilis vadītājs jaunajā iekārtā». Grāmatā ar dokumentālu materiālu palīdzību stāstīts par profesionālā revolucionāra, ievērojamā partijas un padomju darbinieka J. Rudzutaka (1881.—1938.) dzīvi un darbību 1905.—1907. gadā Latvijā, vadošos posteņos Maskavā no 1917. gada. Īpaši akcentēta J. Rudzutaka loma arodbiedrību kustībā, ko augstu novērtēja V. I. Leņins.

Krājumā «Planētas pulss — 87», kas ir jau četrpadsmitais laidniens, republikā pazīstami starptautisko notikumu komentētāji iepazīstina lasītāju ar svarīgākajiem notikumiem 1987. gadā.

Sērijā «Valstis un tautas» iznākusi B. Pilackina grāmata «Zimbabvēs leģendārās putns». Autors, žurnālists starptautības, stāsta par Zimbabvēs vēsturi gadsimtu gaitā, tās bagāto dabu, savdabīgajām pilsētām. R. Falnštelnes brošūrā «Nepārtrauktā darba stāza aprēķināšana, piešķirot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstus» ar praktiskiem piemēriem izskaidroti noteikumi par nepārtrauktā stāza aprēķināšanas kārtību, piešķirot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstus.

Sērijā «Zinātne laukiem» iznākusi Z. Cudares un K. Jēginas brošūra «Aizsargājot augus, sau-

dzēt dabu» Tajā autore stāsta par bioloģiskajām augu aizsardzības metodēm, atklāj līdzšinējās un turpmākās šo metožu izmantošanas iespējas, informē par augu kaitēkļu dabiskajiem ienaidniekiem un to savairošanas paņēmieniem.

«Fizikas rokasgrāmata». Sajā grāmatā dots īss fizikas kursa izklāsts atbilstoši vidusskolas programmai. Tajā ietverti arī jautājumi, kas paredzēti klasēm ar padziļinātu fizikas mācīšanu.

M. Frinfeldes un V. Rūmnieka kopdarbs «Kāpēc es esmu Caks?» ietver bagātu materiālu par Aleksandra Caka (1901.—1950.) dzīvi un daiļradi no 1940. gada līdz dzejnieka nāvei.

Latviešu teātra tēva Ādolfa Alunāna (1848.—1912.) dzīve un darbs bija kalpošana savas tautas atmodai. Pirmā profesionālā latviešu aktiera un režisora, dramaturģijas pamatlicēja mūža un kultūrvēsturiskās nozīmes apzīmēšanai veltīta V. Hausmana monogrāfija «Ādolfs Alunāns. Aktieris. Režisors».

Sērijā «Literatūras pieminekļi» iznācis A. Pumpura izveidotā latviešu tautas eposa «Lāčplēšis» zinātniskais izdevums, ar kuru tiek atklāta grāmatu sērija «Literatūras pieminekļi».

Sērijā «Latviešu rakstnieku stāsti un pasakas bērniem» iznācis krājums «Putnu ceļš». Ikgadējs stāstu un literāro pasaku krājums veltīts pusaudžiem.

A. Bela grāmatā «Cilvēki pil-

sētās» sakopti četri romāni — «Slēptuve», «Poligons», «Būris» un «Izmeklētājs».

Jaunais latviešu padomju rakstnieka Andra Kolberga (dz. 1938. g.) detektīvromāns «Nekas nav noticis» stāsta par jaunatnes konfliktu ar stagnācijas perioda vecāko paaudzi, kam diemžēl arī šodien daudzās sfērās ir vara un lēmējtiesības.

J. Osmanis. «Dots pret dotu». Humors un satīra. Uz sadzīves nebušanām, cilvēku savstarpējām attieksmēm un raksturu nepilnībām Jāzeps Osmanis lūkojās ar smaidu, kas remdina dzelteni asumu. Taču smieklis un smīns arī ir emocija, ir ieročis.

J. Kākula pirmajā dzejoļu krājumā «Dieva caurā kabatiņa» dominē mūsdienu pilsētas moļvi.

Krievu padomju rakstnieka Andreja Bitova grāmatā «Liegums» galvenais tēlojuma objekts ir mūsdienu pilsētas jauns cilvēks, kurš iziet savdabīgu sīkstuma, dzīvotspējas un tikumiskās noturības pārbaudi.

Ievērojams angļu rakstnieks Dž. Oldridžs (dz. 1918. g.) romānā «Diplomāts» atmasko Lielbritānijas ārpolitikas reakcionāro būtību pēc otrā pasaules kara.

I. BATARAGA,
rajona centrālās bibliotēkas
vecākā bibliogrāfe

Redaktors P. PIZELIS

TV VIĻNA

25. augusts, 18.00 — Zīņas 18.15 — «Vitrīna». 19.00 — Reklāma 19.05 — Vasara un mūzika. 19.30 — Puku un augļu dārzā. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkarotāšanās starptēlis». 21.50 — Mākslas filma «Visas upes plūst» 7. sērija. 22.40 — Zīņas.

26. augusts, 8.00 — «Labrīt!» 8.20 — No muzikālās filmotēkas. 9.25 — Puku un augļu dārzā. 9.55 — «Vitrīna». 10.40 — Dokumentālā filma. 11.00 — Mākslas filma «Visas upes plūst» 5. sērija. 11.50 un 18.00 — Zīņas. 18.15 — Alna no baleta. 18.30 — Starp grāmām. 19.15 — Reklāma. 19.20 — Televīzijas un radio pasts. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkarotāšanās starptēlis». 21.50 — Estrādes mūzikas festivāls «Baltijas jaunība — 88». Noslēguma koncerts. 23.10 — Zīņas. 23.25 — Mākslas filma «Vizīte pie Mīnotaura». 1. sērija.

27. augusts, 9.00 — Zīņas. 9.15 — No muzikālās filmotēkas. 10.00 — TV — skolēniem. 10.30 — Dokumentālā filma. 10.55 — Multiplikācijas filma. 11.30 — Padomju kino dienā. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Kauņas Dramatiskā teātra uzvedums. A. Čaturakis «Amerika pirtī». 14.15

**VILĀNU
41. PROFESIONĀLI
TEHNISKĀ VIDUSSKOLA**
1988. — 1989. mācību gadā uzņem jauniešus ar astoņgadīgo izglītību apmācīšanai par

♦ **elektromontieriem** — elektrokārtu apkalpošanai un remontam, vienlaikus audzēkņi apgūst šoferu specialitāti.

Mācību ilgums — 3 gadi.

Ar videjo un astoņgadīgo izglītību uzņem jauniešus apmācīšanai par

♦ **elektromontieriem** — lauku elektrifikācijas tīklu un sakaru tīklu apkalpotājiem.

Mācību ilgums — 1 gads.

Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Nodarbību sā-

♦ Folkloras programma. 15.00 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un cilvēki. 16.00 — Mākslas filma «Viešņa no nākamības» 5. sērija. 17.05 — Multiplikācijas filma. 17.30 — Tautas daiļrade. 18.00 — Zīņas. 18.10 — Mākslinieki smaida. 18.15 — V. Gavriļina vokālās cikls «Gadalaiki». 18.25 — Sodien kino diena. 19.10 — Reklāma. 19.30 — Lietuvās televīzijas koncertfilmās pirmizrāde. 20.00 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — «Pārkarotāšanās starptēlis». 21.50 — Televīzijas films «Viļņa» — Rīga. 23.20 — Zīņas. 23.30 — Mākslas filma «Vizīte pie Mīnotaura» 2. sērija.

28. augusts, 9.00 — Zīņas. 9.15 — Svētdienas rītā. 11.15 — TV — skolēniem. 11.45 — Ģimenes psihoterapija. 12.25 — Ugriņu diena. 13.20 — Svētdienas mūzika. 14.25 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 14.55 — «Lūksforārs». 15.20 — Multiplikācijas filma. 15.40 — Par Vissavienības XIX partijas konferences tēmām. 16.10 — Vernisāža. 16.20 — Multiplikācijas filma «Meža gulbji». 17.20 — Zīņas. 17.35 — Televīzijas balets. 18.20 — Reklāma. 18.30 — Federācijas kausa izcīņa futbolā. Ceturtdaļfināls. «Zalgiris» (Viļņa) — «Nertči» (Baku). 20.15 — «Panorāma». Dienas ziņas (krievu val.). 20.50 — «Labu nakti, mazuļi!» 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Visas upes plūst» 8. sērija. 22.30 — Zīņas. 22.40 — Mūzika un dzeja.

kums — 1. septembrī.

Skolā iestājoties, jāiesniedz šādi dokumenti:

♦ dokuments par izglītību, medicīniskā izziņa (086/y veidlapa).

♦ izziņa no dzīves vietas par ģimenes sastāvu, raksturojums, 6 fotokartītes (3x4 cm), dzimšanas apliecību vai pasi uzrāda personīgi.

Audzēkņi saņem stipendiju, skolā ir kopmitne un ēdnīca.

Skolas absolventi strādā enerģētikas un elektrifikācijas uzņēmumos.

Skolas adrese: 228150, Viļānos, Kultūras laukumā 1, tālrunis 62150.

ATZĪMĒJOT PADOMJU KINO DIENU

Mākslas filmas «Kārdinājums» (Ļeņfilm) pirmizrāde notiks kinoteātrī «Ezerzeme» 25. augustā plkst. 17, 19 un 21, Riebiņos — 26. augustā plkst. 19 un 21.

PREIĻU UN LIVĀNU IEDZĪVOTĀJU ZINĀSANAI

Augustā paredzēto vienu papildus kilogramu cukura pārdošos uz septembra taloniem no šī gada 26. augusta līdz 30. septembrim.

Rajona izpildkomiteja

No 20. augusta līdz 10. septembrim Aglonas internātskolā darbojas

MAKSLINIEKA VALDA KUPRA (ASV) FOTODARBU IZSTĀDE.

Izstādi var apmeklēt no plkst. 10.00 līdz 17.00.

MAINA trīsistabu dzīvoklī (43,8 kv. m) ar ērtībām Liepājā pret divistabu vai pusotristabas dzīvokli ar ērtībām Preiļos. Zvanīt pa tālruni Preiļos 23364.

Lai mātes mīlestība pallek dziļi sirdī Par avotu, kur mūžam spēku smelt.

(Z. Viļupe).

Preiļu sagādes un ražošanas apvienība izsaka dziļu līdzjūtību Valentīnai Strodei sakarā ar MĀTES nāvi.

PARDOD garāžu Preiļos, Celnieku ielā. Interesēties 26. garāžā svētdienās pulksten 12.00.

SAGĀDES UN

RAZOSANAS APVIENĪBA

saskajā ar LPSR Ministru Padomes rīkojumu 275-R iepērk no iedzīvotājiem standartam atbilstošus pārtikas kartupeļus (cena 0,20 rbļ. par kg).

Kartupeļus pieņem visos rajona sagādes un pieņemšanas punktos, ja tiek uzrādīts karantīnas sertifikāts par nitrātu saturu kartupeļos.

Saņem, labā zemes mātē, Vienu sirmu māmuliņu. Sasedz viņu silti, silti Savām smilšu velēnām.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību tuviniekiem, pavadot pedēja gaitā LEOKADIJU KAZU-SONDORI.

Jasinsku ģimene

Nolikst klusi sirmā galva, Saules ceļu aiziedama.

(T. dz.)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, MONIKU STRODI smiltāja izvadot.

K. Marksa kolhoza valde un arodkomiteja

Dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības kolektīvs izsaka dziļu līdzjūtību Bronislavam Adamovičam sakarā ar TĒVA nāvi.

«LEŅINA
KAROGS»

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodā.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Эвайгане», г. Рига, ул. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, atbildīgais sekretārs — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, jaunatnes dzīves un sporta nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 226400, Daugavpils, Valkas ielā 1. 1 nos. Iespiedotoksne. Ofsetiespiedums.
Metiens 13 966 eks. (latv. val. 9925 eks., krievu val. 4041 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 1259.